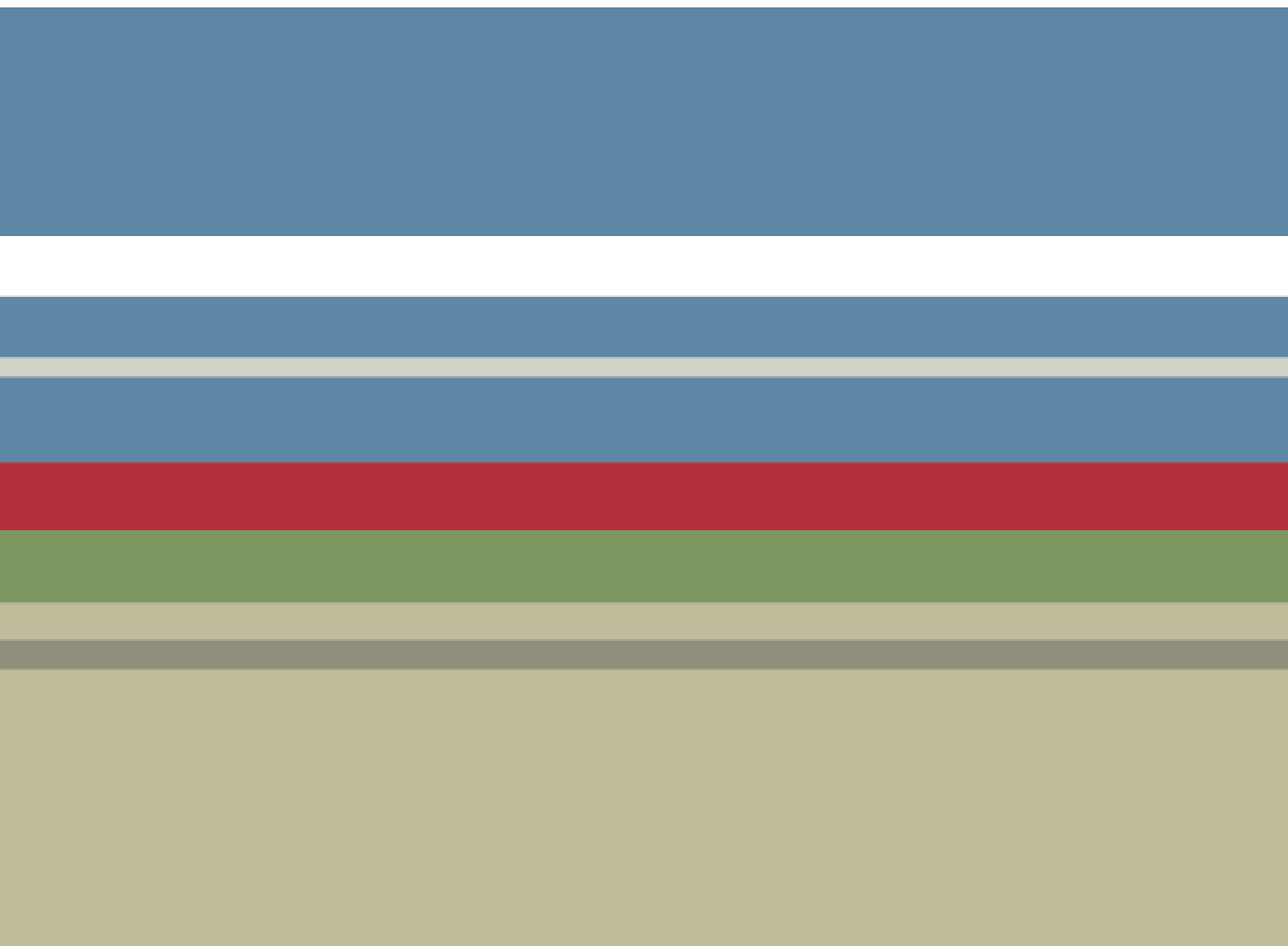

Grondstoffenplan Texel 2013 - 2020

naar een duurzaam en doelmatig afvalstoffenbeheer

September 2013

Inhoudsopgave

Samenvatting.....	3
1 Inleiding.....	4
2 Beleidskaders	6
2.1 Europees afvalbeleid	6
2.2 Landelijk afvalbeleid	6
2.2.1 Wet Milieubeheer	6
2.2.2 Landelijk afvalbeheerplan 2009 - 2021.....	7
2.2.3 Producenten verantwoordelijkheid	8
2.3 Gemeentelijk grondstoffenbeleid.....	8
2.3.1 Kentallen	8
2.3.2 Afval als grondstof	10
2.3.3 Rol HVC	11
2.3.4 Zwerfafval.....	11
2.4 Overige gemeentelijk beleidskader.....	12
2.4.1 Zelfvoorzienend 2020.....	12
2.4.2 Duurzaam eiland	13
2.4.3 Dienstverlening naar burger	14
2.4.4 Slanker en fitter / kerntaken.....	14
2.4.5 Beeld van Texel	14
3 De Texelse aanpak	15
3.1 Gedifferentieerde tarieven (Diftar)	15
3.2 Omgekeerd inzamelen.....	15
3.2.1 Inzameling van GFT	16
3.2.2 Inzameling van oud papier en karton.....	16
3.2.3 Inzamelen kunststof verpakkingen.....	17
3.2.4 Ondergrondse containers voor restafval	17
3.2.5 Informatiesystemen.....	18
3.2.6 Communicatie	18
3.3 Ondergrondse glascontainers	19
3.4 Overige grond-/afvalstoffen	19
3.5 Afvalbrengstation	21
3.6 Bijdrage aan Texel zelfvoorzienend in 2020.....	22
3.7 Beheersing zwerfafval	22
3.8 Bedrijfsafval	23
4 Financiën	24
4.1 Overzicht te nemen maatregelen	24
4.2 Afvalstoffenheffing	24
4.3 Reinigingsrecht	24
Bijlage 1: Sorteeraanlyse 2012	25
Bijlage 2: Locatie ondergrondse wijkcontainers	26
Bijlage 3: xxxxxx	28

Samenvatting

De inzameling en verwerking van ons afval is sterk in beweging. Werd afval in het verleden veelal gestort en verbrand, nu proberen we de grondstoffen die vaak nog in het afval zitten te scheiden voor hergebruik. We spreken dan ook niet meer van een afvalstoffenplan, maar van een grondstoffenplan. Zowel op Europees als landelijk niveau zijn er kaders aangegeven waarbinnen de gemeente haar verantwoordelijkheid voor het (gescheiden) inzamelen van huishoudelijk afval alsmede het stimuleren van afvalscheiding en -preventie vorm kan geven.

De gemeente Texel heeft de volgende uitgangspunten geformuleerd waarbinnen zij met deze verantwoordelijk om wil gaan. Deze uitgangspunten zijn: duurzaam, makkelijker voor de burger, mooier voor het eiland en niet duurder.

Duurzaam

Omdat het hergebruik van grondstoffen te vergroten is het noodzakelijk om meer te gaan scheiden. Texel heeft een doelstelling geformuleerd om in 2020 tenminste 75% gescheiden in te zamelen. Om dit te bereiken wordt uitgegaan van het principe van omgekeerd inzamelen. Bij dit principe wordt de nadruk gelegd op het inzamelen van grondstoffen.

Makkelijker voor de burger

Bij de huishoudens zullen een drietal minicontainers geplaatst worden te weten:

1. een groene container voor GFT afval;
2. een oranje container voor plastic;
3. een blauwe container voor papier.

Daarnaast zal er op wijkniveau een ondergrondse container geplaatst worden waar de burger het afval wat na scheiding nog over blijft in kan doen. De minicontainers voor plastic en groen zullen elke 2 weken geleegd worden, papier wordt elke 4 weken opgehaald. Op deze manier kan de burger altijd van zijn restafval af en wordt het aanleveren van grondstoffen gestimuleerd.

In de uitwerking van het plan zal bij de plaatsing van ondergrondse containers maatwerk geleverd. Zo zullen bijvoorbeeld in de directe omgeving van kwetsbare groepen containers geplaatst.

Mooier voor het eiland

Texel is een eiland met karakteristieke dorpen, mooie natuur, landbouw en stranden waar duurzaamheid hoog in het vaandel staat. Ook bij keuzes op het gebied van afvalbeleid is het belangrijk om hierbij stil te staan. Zo zullen de grijze afvalbakken in de centra van de karakteristieke dorpen vervangen worden door ondergrondse systemen. Hetzelfde geldt voor glascontainers, ook deze zullen allemaal vervangen worden door ondergrondse exemplaren. Op deze wijze wordt het beeld van het dorp niet verstoord, wat bijdraagt aan de aantrekkelijkheid ervan. Ook bij de strandlagen is hiermee rekening gehouden en zijn ondergrondse containers geplaatst welke qua beeld goed passen bij het strand. Met name bij het plaatsen van afvalcontainers en maatregelen tegen zwerfafval dient rekening gehouden te worden met het beeld (en de bijbehorende waarden) van Texel. De waarden van het eiland vormen het uitgangspunt voor de keuzes die gemaakt worden op afvalgebied.

Niet duurder

Uitgangspunt is dat de kosten voor de burger niet zullen toenemen. Door het beter scheiden neemt het aandeel grondstoffen voor hergebruik toe. Het aandeel restafval wat uiteindelijk verbrand zal worden neemt sterk af, waardoor er uiteindelijk minder kosten mee gemoeid zijn.

De gemeente Texel zal het inzamelen zoveel mogelijk in regie laten uitvoeren. Het inzamelen van bedrijfsafval is geen publieke taak en zal aan de markt worden overgelaten. Het inzamelen van huishoudelijk afval is wel een publieke taak, hiervoor is de gemeente verantwoordelijk. Gelet op het uitgangspunt om meer in regie te laten uitvoeren ligt het voor de hand om deze taak (in regie) door anderen (lokale partijen) te laten uitvoeren. In overleg met onder andere HVC zullen de mogelijkheden hiervan onderzocht worden.

1 Inleiding

De inzameling en verwerking van ons afval is sinds de jaren 60 enorm veranderd. In die periode werd vrijwel al het afval op een vuilnisbelt gestort, vooral om overlast door stank, ongedierte en mogelijk zelfs ziekten te voorkomen. Vanaf die tijd groeide de welvaart sterk en daarmee ook de hoeveelheid afvalstoffen. Door de technologische ontwikkelingen veranderde ook de samenstelling en werd afval als een groeiend probleem ervaren. Het ruimtebeslag en de nadelige gevolgen van stortplaatsen noopten tot het maken van afvalbeleid. Ook het hergebruik van afvalstoffen nam steeds meer toe. In eerste instantie werden stoffen alleen apart ingezameld en hergebruikt als dat economisch voordeel opleverde. Papier, ijzer en lompen zijn daarvan bekende voorbeelden. Door de toenemende kosten van afvalverwerking werd het lonend meer afvalsoorten te scheiden en te hergebruiken. Toen ontstond de aparte inzameling van glas en GFT.

Aan het eind van de vorige eeuw is daar het principe van duurzaamheid aan toegevoegd. Dat principe is zodanig gericht dat wij volgende generaties niet opzadelen met de gevolgen van ons handelen. De laatste jaren wordt er steeds meer ingezet op het scheiden van afvalstromen, waarbij herbruikbare afvalstoffen worden gescheiden voor hergebruik als grondstof voor nieuwe producten. Ook de komende jaren zal deze ontwikkeling zich voortzetten.

De inzameling van huishoudelijke afvalstoffen raakt op het gebied van milieuhygiëne en volksgezondheid alle burgers in Nederland. Mede daarom heeft de wetgever het inzamelen van huishoudelijk afval als een verplichte taak voor de gemeente in de Wet milieubeheer opgenomen. De inzameling van huishoudelijke afvalstoffen is daarmee één van de belangrijkste taken van de gemeente. Niet eerder is het afvalstoffenbeleid van de gemeente Texel in een integraal plan in kaart gebracht en is de ambitie van de gemeente geformuleerd op het gebied van de afvalstoffenverwijdering. Voor u ligt het afvalstoffenplan van de gemeente Texel voor de periode 2013 - 2020.

Ons afval bestaat voor een groot gedeelte uit waardevolle grondstoffen. Het huishoudelijk afval wordt daarom zoveel mogelijk gescheiden ingezameld. Het gescheiden ingezamelde huishoudelijk afval wordt gerecycled tot grondstof voor nieuwe producten. Wat overblijft, het restafval, wordt gebruikt voor het opwekken van energie. Hiermee wordt een ongelimiteerde aanslag op de natuurlijke bronnen voorkomen. De gescheiden inzameling van afvalstoffen past dan ook in de doelstelling om de gemeente Texel zo duurzaam mogelijk te maken. De uitgangspunten bij dit plan 'duurzamer maar niet duurder' en 'mooier en makkelijker'.

De gescheiden inzameling van huishoudelijke afvalstoffen is niet alleen goed voor het milieu. De gescheiden ingezamelde afvalstoffen worden gebruikt voor de productie van nieuwe grondstoffen of het opwekken van energie en hebben dan ook een economische waarde. Verwacht wordt dat met het schaarser worden van de grondstoffen de economische waarde van de afvalstoffen alleen maar zal stijgen. Ook vanuit financieel oogpunt is het interessant om zoveel mogelijk huishoudelijk afval gescheiden in te zamelen. Daar profiteren uiteindelijk de leveranciers van die afvalstoffen - de inwoners van de gemeente Texel - van omdat het een positief effect heeft op de hoogte van de afvalstoffenheffing.

Dit afvalstoffenplan brengt de huidige situatie in de gemeente Texel in beeld. Het huidige resultaat op het gebied van de afvalinzameling is over het algemeen goed, wat grotendeels te danken is aan de gescheiden inzameling van diverse afvalstromen. Van al het in de gemeente Texel ingezamelde huishoudelijk afval wordt bijna 50 % gescheiden ingezameld en verwerkt. Dit is, in vergelijking met andere gemeenten, een lage score en ligt ook onder de landelijke richtlijn van 60%. Vergelijkbare gemeenten zamelen op dit moment ongeveer 61% gescheiden in. Het toeristische karakter van de gemeente speelt hier waarschijnlijk een rol in. Daarnaast is de promotie/voorlichting over het scheiden van afval en het implementeren van nieuwe ontwikkelingen de afgelopen jaren niet optimaal geweest. Hierdoor is de bewustwording van de burgers om afval te scheiden minder geworden. De komende periode zal ingezet worden om dit te verbeteren zodat meer en betere afvalscheiding aan de bron plaatsvindt. Een in 2012 uitgevoerde sorteeraanlyse laat zien dat vooral de componenten groente- fruit- en tuinafval, papier, puin en plastic verpakkingsafval nog in ruime mate in het

restafval aanwezig zijn. Hierin kan een verbeterslag gemaakt worden zodat ook deze zaken beter gescheiden aangeleverd worden.

Voor de periode waarvoor dit afvalstoffenplan geldt, heeft de gemeente Texel als ambitie een afvalscheiding van 75% geformuleerd. Het afvalstoffenplan beschrijft de wijze waarop we in de gemeente Texel deze ambitie willen bereiken. Het richt zich op de inzameling en verwerking van huishoudelijk afval en de ontwikkelingen die hierbinnen gaande zijn. De gemeente streeft daarbij naar het behouden dan wel verbeteren van het serviceniveau en het beheersbaar houden van de totale afvalbeheerskosten. Voor de periode tot 2013 - 2020 is voorliggend plan het kader voor het afvalstoffenbeleid van de gemeente Texel.

De kosten voor de burger van Texel voor het afvalbeleid zijn de afgelopen 5 jaar niet gestegen. Dit is mede mogelijk doordat, door het scheiden van afvalstoffen, de opbrengsten in de loop van de jaren toegenomen zijn. Ook de HVC heeft de afgelopen jaren de tarieven niet verhoogd, de tarieven voor verbrandbaar afval zijn de afgelopen jaren zelfs licht gedaald. Het ziet er echter naar uit dat de HVC deze lijn van dalende tarieven niet kan voortzetten.

De totale hoeveelheid afval is in de afgelopen jaren licht verminderd. Enerzijds komt dat door de economische crisis, anderzijds is de ingenomen hoeveelheid papier sterk verminderd doordat steeds minder papier gebruikt wordt.

2 Beleidskaders

2.1 Europees afvalbeleid

De ontwikkeling van het Europese afvalbeleid is vanaf 1975 goed op gang gekomen en op dit moment wordt het Nederlandse afvalbeleid in belangrijke mate bepaald door Europese afvalwetgeving. De Richtlijn betreffende afvalstoffen geeft het Europese raamwerk voor het beheer van afvalstoffen. Met de inwerkingtreding van de Richtlijn werden de basisbegrippen afvalstof, verwijdering, nuttige toepassing en andere afvaltermen binnen de Europese Unie geharmoniseerd en de algemene uitgangspunten en kaders voor het afvalbeheer voor de lidstaten vastgelegd.

De kaderrichtlijn verplicht lidstaten om maatregelen te nemen ter bevordering van in de eerste plaats preventie of de vermindering van de productie en de schadelijkheid van afvalstoffen en in de tweede plaats nuttige toepassing van de afvalstoffen door recycling, hergebruik, terugwinning dan wel andere handelingen gericht op het verkrijgen van secundaire grondstoffen of het gebruik van afvalstoffen als energiebron. Lidstaten zijn verplicht om ervoor te zorgen dat de nuttige toepassing of de verwijdering van de afvalstoffen plaatsvindt zonder gevaar voor de gezondheid van de mens en dat procedés of methoden worden vermeden die nadelige gevolgen hebben voor het milieu. Voorts moeten lidstaten ook bevoegde instanties aanwijzen die uitvoering geven aan het opstellen van afvalbeheerplannen en met bevoegde instanties de registratieplicht en vergunningverlening voor afvalverwerkinginrichtingen in overeenstemming brengen met de voorwaarden van de kaderrichtlijn. Lidstaten mogen de nodige maatregelen nemen om vervoer van afvalstoffen, dat niet in overeenstemming is met deze afvalbeheerplannen, te voorkomen.

Tot slot bepaalt de kaderrichtlijn, dat de kosten voor de verwijdering van afvalstoffen overeenkomstig het beginsel "de vervuiler betaalt" voor rekening komen van de houder die afvalstoffen afgeeft aan een afvalinzamelaar en/of een voorgaande houder of de producent van het product dat tot ontstaan van de afvalstoffen heeft geleid. Met deze laatste bepaling werd de basis gelegd voor de invoering van producentenverantwoordelijkheid voor afval.

2.2 Landelijk afvalbeleid

Door het Ministerie van VROM is in december 2009 het landelijk afvalbeheerplan 2009 - 2021 vastgesteld. Dit plan geeft de kaders voor het afvalbeheer in Nederland aan. De belangrijkste Nederlandse wetgeving voor afvalstoffen is terug te vinden in hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer. Daarnaast is het Landelijke afvalbeheer plan (LAP) het belangrijkste beleidskader. Hierna wordt eerst ingegaan op de Wet milieubeheer, waarna een toelichting wordt gegeven op het LAP en vervolgens op de producentenverantwoordelijkheid.

2.2.1 Wet Milieubeheer

Gemeenten hebben in de uitvoering van het landelijk beleid een belangrijke taak. Zij zamelen het huishoudelijk afval (gescheiden) in en stimuleren afvalscheiding en -preventie bij burgers en bedrijven.

In hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer wordt voorgeschreven welke afvalstromen gemeenten in ieder geval gescheiden moeten inzamelen en welke middelen hiervoor beschikbaar moeten worden gesteld. Gemeenten hebben een wettelijke zorgplicht voor het inzamelen van huishoudelijk afval. In de gemeente moet een brengvoorziening zijn voor het afgeven van grof huishoudelijk afval. De gemeenten zijn ook wettelijk verplicht om gft-afval gescheiden in te zamelen.

Een dergelijke verplichting bestaat ook voor papier en karton, glas, textiel, wit- en bruingoed, klein chemisch afval en plastic verpakkingsafval. De gemeenten hebben de vrijheid om andere stromen ook gescheiden in te zamelen. De verplichting voor de lagere overheden om papier, glas, textiel en KCA gescheiden in te zamelen vloeit voort uit het LAP. Verder bevat de Wet milieubeheer sinds 21 juni 2001 expliciet de verplichting om een

afvalstoffenverordening vast te stellen waarbij rekening wordt gehouden met het gemeentelijk milieubeleidsplan. De afvalstoffenverordening van de gemeente Texel is in 2010 opnieuw vastgesteld.

2.2.2 Landelijk afvalbeheerplan 2009 - 2021

Volgens de Wet milieubeheer is de Minister van Infrastructuur en Milieu (I&M) verplicht om tenminste eenmaal in de vier jaar een afvalbeheerplan vast te stellen. Het Landelijk afvalbeheerplan 2 (LAP2) is de invulling van deze verplichting en bevat het beleid voor het afvalbeheer in Nederland. Het tweede LAP is in december 2009 in werking getreden en heeft een geldingsduur van zes jaar. Het LAP is kaderstellend voor het beleid van provincies en gemeenten voor de invoering en stimulering van afvalpreventie en de gescheiden inzameling van huishoudelijk afval en bedrijfsafval. Deze verplichting vloeit voort uit artikel 10.14 van de Wet milieubeheer.

Het LAP bestaat uit een beleidskader en sectorplannen. Het beleidskader bevat de hoofdlijnen van het afvalbeleid. Het betreft bijvoorbeeld de landelijke doelstellingen voor gescheiden inzameling en algemene uitgangspunten voor instrumenten als vergunningverlening en handhaving. De sectorplannen bevatten de uitwerking van het beleidskader voor specifieke (categorieën van) afvalstoffen. De kern van ieder sectorplan is de zogenaamde minimumstandaard waarin wordt aangegeven op welke wijze een bepaalde afvalstroom verwerkt dient te worden.

In de Wet is een voorkeursvolgorde voor het afvalbeheer opgenomen. Van oudsher wordt die volgorde de "Ladder van Lansink" genoemd. Op dit moment is de voorkeursvolgorde:

1. Het ontstaan van afvalstoffen wordt voorkomen of beperkt (preventie);
2. Gebruik van stoffen met zo min mogelijk nadelige gevolgen voor het milieu (ontwerp voor preventie en nuttige toepassing);
3. Nuttige toepassing door producthergebruik;
4. Nuttige toepassing door materiaalhergebruik;
5. Nuttige toepassing als brandstof;
6. Verbranden als vorm van verwijderen;
7. Verwijderen door storten.

De landelijke doelstelling uit het LAP voor nuttige toepassing van huishoudelijk afval is 60%. Deze doelstelling wordt gehaald als 55% van het huishoudelijke afval aan de bron wordt gescheiden en 5% van het huishoudelijk afval wordt nagescheiden. De gemeenten dragen in verschillende mate bij aan het behalen van de 55% doelstelling voor bronscheiding. De meer verstedelijkte gemeenten moeten 43% bronscheiding realiseren; de weinig verstedelijkte gemeenten 60%. De doelstelling per gemeente maakt geen onderscheid naar componenten; ze geldt voor de totale hoeveelheid huishoudelijk afval, inclusief grof huishoudelijk afval. Om het onderscheid tussen grote en kleine gemeenten te kunnen maken wordt de indeling op basis van stedelijkheidsklasse van het CBS gehanteerd. Het CBS heeft alle gemeenten in Nederland op basis van het aantal omgevingsadressen per vierkante kilometer als volgt ingedeeld. De gemeente Texel is ingedeeld in stedelijkheidsklasse 5.

Stedelijkheids-klasse	Omschrijving	Doelstelling restafval incl. nascheiding (%) Grof en fijn huishoudelijk afval	Doelstelling bronscheiding (%) Fijn huishoudelijk afval
1	Zeer sterk verstedelijkt	57	43
2	Sterk verstedelijkt	47	53
3	Matig verstedelijkt	44	56
4	Weinig verstedelijkt	40	60
5 -> Texel	Niet stedelijk; plattelandsgemeenten	40	60
	Landelijk	45	55

Tabel 3.1: Doelstellingen afvalscheiding naar stedelijkheidsklassen

De gemeente Texel valt onder stedelijkheidsklasse 5 en daarvoor geldt een doelstelling van 60 % voor bronscheiding van huishoudelijk afval. De doelstelling voor bronscheiding realiseert een gemeente door gft afval, papier en karton, glas, textiel, KCA en grof huishoudelijk afval gescheiden in te zamelen.

2.2.3 Producenten verantwoordelijkheid

Producenten worden in toenemende mate verantwoordelijk gesteld voor de verantwoorde verwijdering van hun producten in de afvalfase. Het principe van producentenverantwoordelijkheid is inmiddels voor een aantal afvalstromen in de regelgeving opgenomen, zoals voor verpakkingen, elektr(on)ische apparaten, autobanden, autowrakken, batterijen. Bij aankoop van een nieuw product betaalt de consument een verwijderingsbijdrage. Doel is het voorkomen van afval door minder en beter materiaalgebruik en beter hergebruik. De kosten van de afvalstoffenheffing worden daarmee overgeheveld naar de prijs van het product. Met deze bijdrage financiert de producent de inzameling en verwerking van het product in het afvalstadium. Gemeenten spelen vaak een rol bij de inzameling van deze afvalstromen. De daaraan verbonden kosten krijgen de gemeenten voor het grootste deel vergoed.

De Regeling beheer elektrische en elektronische apparatuur regelt de uitwerking van de producentenverantwoordelijkheid voor afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (bijv: wit- en bruingoed en ICT apparatuur). Op grond van de regeling moet er in de gemeente een plaats zijn waar de houder van afgedankte apparatuur, afkomstig uit particuliere huishoudens, deze apparatuur kan achterlaten. In de gemeente Texel is dat het inzamelstation De Hamster.

Raamovereenkomst verpakkingen en zwerfafval

In december 2012 is de raamovereenkomst over de aanpak van verpakkingen en zwerfafval voor de jaren 2013 - 2022 door de staatssecretaris van I&M, de VNG en het verpakkende bedrijfsleven ondertekend.

Het akkoord bestaat uit afspraken voor de verpakkingsmaterialen glas, papier en karton, hout, metaal en kunststof. Voor de gemeente Texel zijn de afspraken over de componenten glas, papier en karton en kunststof relevant, omdat de gemeente die componenten gescheiden inzamelt. Het onderhandelaarsakkoord bevat voor de gemeente de volgende relevante hoofdpunten:

- Het verpakkende bedrijfsleven zorgt voor de bekostiging van de inzameling door middel van een toereikend en kostendekkend financieringsstelsel;
- De brongescheiden inzameling van glas en papier wordt voortgezet;
- Het heffen van statiegeld op grote PET-flessen verdwijnt in 2015;
- De gemeenten ontvangen een inzamelvergoeding op basis van de aan de sorteerder/verwerkers aangeleverde hoeveelheid verpakkingsmateriaal dat geschikt is voor hergebruik (deze vergoeding bedraagt per ton in 2013 €445 en in 2014 €430);
- De gemeenten krijgen vanaf 1 januari 2015 de regie over de kunststofketen, in elk geval het inzamelen en sorteren. De gemeenten kunnen er ook voor kiezen om het her te gebruiken materiaal te vermarkten.

2.3 Gemeentelijk grondstoffenbeleid

In het vorige hoofdstuk zijn de Europese en landelijke kaders weergegeven. Deze vormen de kaders waarbinnen het gemeentelijk beleid ingevuld wordt. Uit zowel de Europese als de landelijke kaders blijkt dat er steeds meer ingezet gaat worden op het winnen van grondstoffen uit het aangeboden afval. Gelet hierop wordt er binnen de gemeente Texel gesproken over grondstoffenbeleid.

2.3.1 Kentallen

Om inzicht te krijgen in de afvalstromen op het eiland zijn hier basisgegevens over het afval op Texel weergegeven.

In onderstaande tabel zijn hoeveelheden van de verschillende soorten grondstof / afval die door de gemeente Texel worden ingezameld weergegeven.

Soort grondstof / afval	Hoeveelheid in tonnen								
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Huishoudelijk afval	4230	4281	4118	4181	4296	4383	4149	4352	3796
GFT	1612	1602	1481	1367	1386	1357	1447	1443	1446
Grofvuil	572	653	715	791	836	855	701	780	698
Brandbaar bedrijfsafval	823	766	845	847	828	888	893	813	1350
Bouw- en sloopafval (incl. hout)	315	315	278	418	375	359	203	192	153
Onbrandbaar bouw- en sloopafval	127	166	143	147	145	189	192	195	150
Dakbedekking							32	32	39
Schoon puin	127	463	325	157	231	151	144	126	112
Gebroken puin gebruikt als fundering	7461	5663	4033	3024	4149	4017	4830	3890	1971
Groenafval	1951	2169	1968	2400	2222	2330	2261	2366	2402
Veegvuil en kolkenslib	392	372	345	286	220	316	387	404	366
Plastic	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX
Oud papier	1216	1128	1148	1132	1217	1026	1121	1038	870
Glas				848	785	723	708	701	691
Asbest					26	26	0,6	0,2	0,4
A en B hout					73	61	188	211	210
KGA					17	19	17	14	16
Afgewerkte olie (m3)					4	4	3,3	4,9	2,7
Totaal	11365	11715	11366	12574	12661	12687	12453	12633	12302

NB: In de totalen is de verwerkte hoeveelheid gebroken puin niet opgenomen aangezien dit een grondstof is die door de gemeente is gebruikt als fundering en geen aangeleverd afval betreft.

Om de inzameling en verwerking van huishoudelijke afvalstromen te bekostigen is in 2010 de afvalstoffenheffing opnieuw vastgesteld. In onderstaande tabel is het aantal woningen dat afvalstoffenheffing betaalt weergegeven.

Aantal woningen die afvalstoffenheffing betalen:

Grondslag afvalstoffenheffing	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Eenpersoonshuishoudens	1518	1626	1898	1993	2035	2054	2097
Extra container restafval	16	22	1				
Meerpersoonshuishoudens	3173	3199	3899	4072	4069	4100	4052
Recreatiewoningen	1093	1043	1107	1046	1137	1144	1275
totaal	5784	5868	6904	7241	7241	7298	7424

De hoogte van de afvalstoffenheffing is vanaf 2008 niet aangepast en bedraagt voor

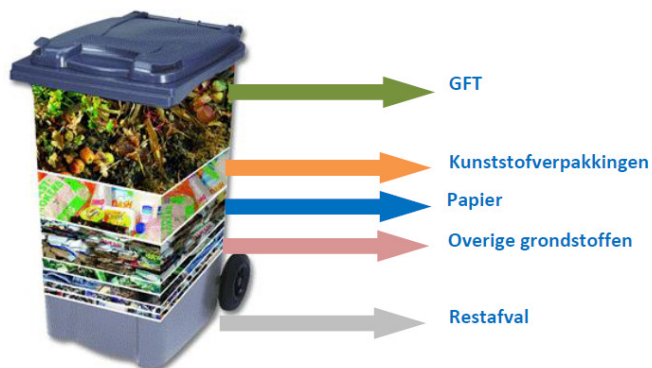
- Eenpersoonshuishoudens € 152,74
- Meerpersoonshuishoudens € 246,11
- Recreatiewoningen € 192,08

2.3.2 Afval als grondstof

In toenemende mate worden de verschillende soorten afval verwerkt tot grondstoffen van diverse samenstelling en wisselend gebruik. Eenvoudige voorbeelden waarvan ook op Texel al jarenlang gebruik wordt gemaakt zijn:

- GFT wordt verwerkt tot compost;
- Plantsoenafval - en slootruigte tot compost / teelaarde;
- Schoon puin tot granulaat voor de fundering van wegen;
- Oud papier en karton tot gerecycled papier;
- Kunststof wordt verwerkt tot nieuwe materialen en hulpstoffen;
- Glas tot nieuwe glazen en flessen;
- Vethoudend slib uit vetvangers tot diverse producten;
- Grof vuil wordt gesorteerd waarna hout, plastic e.d. tot nieuwe grondstoffen worden verwerkt;
- Elektrische apparaten worden gesloopt of gerepareerd voor derdewereldlanden;
- Oude metalen;
- Textiel.

De inzet voor de komende jaren is er op gericht om meer grondstoffen te gaan inzamelen en minder (rest)afval. De gemeente Texel wil de gescheiden afvalinzameling verbeteren. Ons huishoudelijk afval is namelijk voor een groot deel herbruikbaar. Denk aan groente-, fruit- en tuinmateriaal (GFT), glas, textiel, papier en plastic. Het doel is al deze herbruikbare materialen uit de grijze container te houden. Helaas belanden op dit moment nog teveel grondstoffen in de restafvalcontainer. In onderstaande figuur is illustratief de verdeling van de bruikbare stoffen in onze grijze bak weergegeven (zie bijlage 1 voor de exacte percentages).

Op dit moment halen we op Texel een scheidingspercentage van circa 50% (zie bijlage 1). Dit is, in vergelijking met andere gemeenten, een lage score en ligt ook onder de landelijke richtlijn van 60%. Vergelijkbare gemeenten zamelen op dit moment ongeveer 61% gescheiden in. Veel van onze grondstoffen eindigen op dit moment in de afvalovens en kunnen niet hergebruikt worden. Texel heeft als ambitie een scheidingspercentage van tenminste 75% voor de periode tot 2020 vastgesteld.

Om afval steeds meer als grondstof en energiebron te gebruiken is het noodzakelijk om het afval goed te scheiden. Niet al het afval is immers geschikt om voor deze doelen te gebruiken. Een methode om het scheiden van afval bij de bron te stimuleren is het zogenaamde 'omgekeerd inzamelen'.

Omgekeerd inzamelen

De essentie van omgekeerd inzamelen is dat de focus gelegd wordt op het thuis ophalen van herbruikbare grondstoffen. Wat niet van waarde is - het uiteindelijke restafval - brengt de burger weg naar een ondergrondse wijkcontainer (of wordt minder frequent opgehaald). De burger wordt ontzorgd op het gebied van grondstoffen (die worden frequent opgehaald), dus hoge service om het gewenste gedrag te stimuleren. Omgekeerd inzamelen betekent dus ook dat de burger zijn afval moet gaan zien als waardevolle grondstof. Dus naast inzamelmiddelen aanpassen, is omgekeerd inzamelen ook gericht op een proces waarin de burger anders -bewuster- gaat denken over het afval/de grondstoffen die in huis aanwezig zijn.

De basisprincipes van omgekeerd inzamelen zijn:

- Het zoveel mogelijk aan de bron scheiden van de hoofdstromen van waardevolle grondstoffen (in plaats van nascheiding);
- Een hoge service voor waardevolle grondstoffen die vaak aangeboden worden en/of met een hoog soortelijk gewicht zoals kunststof verpakkingen, oud papier en GFT, en brengvoorzieningen creëren voor grof tuinafval;
- Het belonen van gewenst gedrag in comfort; bijvoorbeeld door het aanbieden van passende opslagmiddelen met een toegespitste ophaalfrequentie.
- Continuering van de service voor waardevolle grondstoffen die minder vaak aangeboden worden en/of met een laag soortelijk gewicht; handhaven, maar intensiveren/faciliteren waar nodig, de bestaande inzamelstructuur voor glas en textiel;
- Een lagere service voor wat waardeloos is, hoogfrequent en behoort tot klein huishoudelijk afval. Bij voorkeur geen restafval huis-aan-huis ophalen, maar laten brengen naar een ondergrondse infrastructuur;
- Een lagere service voor wat waardeloos is/laagfrequent en behoort tot grof huishoudelijk afval. Herbruikbare spullen uit grof huishoudelijk afval laten brengen naar een kringloopbedrijf (producthergebruik) of afvalbrengstation (materiaalhergebruik);

2.3.3 Rol HVC

Bij de oprichting van de HVC hebben alle deelnemende gemeenten of samenwerkingsverbanden van gemeenten een zogenaamde ballotageovereenkomst getekend. Deze overeenkomst was toen nodig om te voorzien in de nodige verbrandingscapaciteit binnen Noord-Holland. Met deze overeenkomst werden de deelnemende gemeenten aandeelhouder van de overheids-NV Huisvuilcentrale. De aandeelhouders staan garant voor de lening die de banken hebben verstrekt om de bouw van de verbrandingsinstallatie in Alkmaar mogelijk te maken. Met het aandeelhouderschap werd ook getekend voor een gegarandeerde aanvoer van al het verbrandbare afval van de gemeenten naar de HVC. Om discussie over de vestigingsplaats van de installatie te voorkomen is in de ballotageovereenkomst een transportkostenverevening opgenomen. Zo betaalt elke deelnemende gemeente evenveel voor de afvoer en de verwerking van zijn brandbare restafval.

Inmiddels heeft de HVC ook het beheer van de composteringsinstallaties voor GFT-afval in het noorden van Noord Holland overgenomen. Op dat moment is de ballotageovereenkomst uitgebreid met de verplichte aanlevering van het GFT-afval. De ballotageovereenkomst is voor onbepaalde tijd aangegaan. In overleg met HVC zullen de consequenties van een mogelijke biovergistings- of verbrandersinstallatie op het eiland op de afvalstromen onderzocht worden.

HVC treedt tevens op als adviseur en opsteller van beleidsplannen en -analyses, alsmede maatwerkproducten als sorteeraanalyses etc. voor de deelnemende gemeenten.

2.3.4 Zwerfafval

De ergernis van de burger over zwerfafval is groot. De gemeente speelt daarom een belangrijke rol bij het voorkomen en bestrijding van zwerfafval en daarmee het verbeteren van de directe leefomgeving. Zoals in het Beeld van Texel is opgenomen is Texel: "een eiland met wilde natuur, met een prachtig oud cultuurlandschap en met karakteristieke dorpen". Hierdoor weten ook vele toeristen het eiland te vinden. Binnen deze

eilandwaarden is geen plaats voor zwerfafval. Op Texel steven we daarom naar zo min mogelijk overlast van zwerfafval.

Om de overlast van zwerfafval tegen te gaan worden de volgende maatregelen genomen:

- Wekelijks vegen van alle dorpskernen en gedeeltes van woonwijken;
- In het seizoen meermalen per week centra Den Burg en De Koog vegen;
- In het seizoen en bij evenementen in het weekend vegen centra De Koog /Den Burg;
- Van 1 juli tot 1 september 4 uur op werkdagen zwerfvuil opruimen door medewerker De Bolder in Den Burg en De Koog;
- Buiten seizoen wekelijks zwerfvuil ruimen in Den Burg en op afroep in De Koog;
- Meenemen van het zwerfvuil tijdens reguliere rondes van het plantsoenonderhoud;
- Bij veel vervuiling extra schoonmaakrondes in buitendorpen;
- In het seizoen dagelijks legen afvalbakken in centra De Koog en Den Burg;
- Buiten het seizoen meermalen per week legen, afhankelijk van noodzaak;
- In andere dorpen meermalen per week legen van afvalbakken;
- Wekelijks vegen bij alle glasbakken;
- Incidentele schoonmaakacties op afroep;
- Ondersteunen vrijwilligersacties.

Een andere belangrijke waarde van Texel is het strand. Op de verpachte gedeeltes zijn de exploitanten verantwoordelijk voor het opruimen van zwerfafval in een straal van 25 meter rond hun paviljoen/terras. Indien nodig wordt voorafgaand aan het badseizoen het strand handmatig volledig opgeruimd van alle zwerf- en aangespoeld afval. Zo nodig wordt deze actie in het badseizoen herhaald. Daarnaast bestaat de mogelijkheid het strand machinaal te reinigen. Op elk strandslag staan afvalbakken die, afhankelijk van de behoefte, op afroep worden geleegd.

Een aantal paviljoenhouders doet mee aan MyBeach. MyBeach is een 100% afvalvrij strand en speelt in op het gevoel van mensen. Strandbezoekers kiezen er bewust voor om op dit mooie en schone stuk strand te gaan liggen. Net als praten in een stiltecoupé, is het *not done* om op een MyBeach afval achter te laten. Het paviljoen dat op MyBeach ligt brengt het concept actief onder de aandacht bij bezoekers. In samenwerking met het paviljoen, bedrijven en scholen worden er gedurende het strandseizoen acties georganiseerd op MyBeach

Aanvullende maatregelen

De overlast van zwerfafval op Texel is beperkt. Mocht het toch nodig zijn om aanvullende maatregelen te nemen, dan kunnen de volgende zaken overwogen worden.

- Plaatsen extra afvalbakken;
- Frequentie afvalbakken legen verhogen;
- Frequentie machinaal vegen verhogen;
- Intensiteit handmatig zwerfvuil opruimen;
- Incidentele schoonmaakacties (door vrijwilligers);
- Voorlichting op scholen;
- Communicatie met ondernemers, belangengroepen.

2.4 Overige gemeentelijk beleidskader

De gemeente Texel heeft diverse beleidsstukken/uitgangspunten/ambities geformuleerd welke een raakvlak hebben met dit afvalstoffenplan.

2.4.1 Zelfvoorzienend 2020

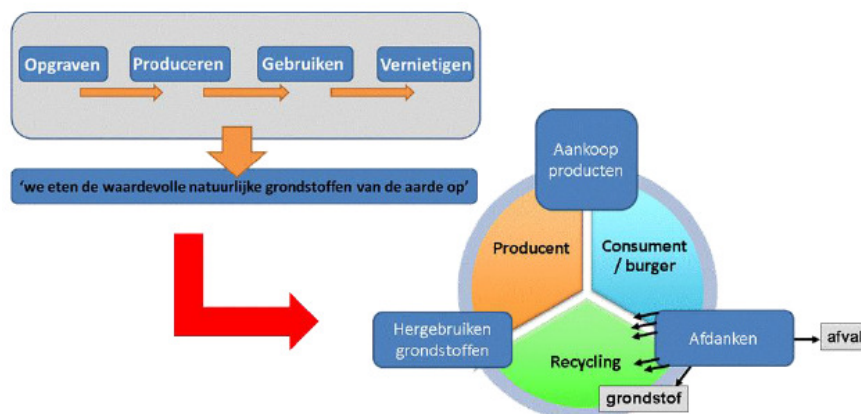
Vanaf 1998 heeft de gemeenteraad zich verschillende keren uitgesproken voor de ambitie om als eiland zelfvoorzienend te willen worden op het gebied van duurzaam opgewekte energie. Het gemeentelijk beleid is er op gericht de 'Ambitie 2020' te halen door enerzijds op grote schaal energie te gaan besparen en anderzijds duurzame energie te gaan opwekken.

Er wordt hard gewerkt aan energiebesparing: veel woningen worden (beter) geïsoleerd, plannen voor een energiezuinige openbare verlichting zijn uitgewerkt. De productie van duurzame energie begint op gang te komen met vooral PV-panelen. Andere projecten verkeren in een vergevorderde fase, zoals bioverbranding en biovergisting.

2.4.2 Duurzaam eiland

Als het over duurzaamheid gaat, dan moet 'afval' in de gehele keten worden beschouwd, van de productie tot aan de verwerking in de afvalfase. Afval is met gebruik van grondstoffen en energie geproduceerd en moet - ook weer met energie- verwerkt en/of afgevoerd worden. Voorkomen van afval is te allen tijde dus het meest duurzaam. Als er dan toch afval ontstaat, dan is de volgende stap: hergebruik. Veel producten die in de afvalfase belanden zijn, soms met enige bewerking, vele malen opnieuw te gebruiken. Dit is één van de uitgangspunten in de circulaire economie. De circulaire economie is een economisch systeem dat bedoeld is om herbruikbaarheid van producten en grondstoffen te maximaliseren en waardevernietiging te minimaliseren. Anders dan in het huidige lineaire systeem, waarin grondstoffen worden omgezet in producten die na verbruik worden vernietigd. Het circulaire systeem kent twee kringlopen van materialen. Een biologische kringloop, waarin reststoffen na een cascade van verbruik veilig terugvloeien in de natuur. En een technische kringloop, waarvoor product(onderdelen) zo zijn ontworpen en vermarkt dat deze op kwalitatief hoogwaardig niveau opnieuw gebruikt kunnen worden. Hierdoor blijft de economische waarde zoveel mogelijk behouden. Het systeem is dus ecologisch en economisch gezien 'restauratief'.

In onderstaande figuur is het verschil tussen de lineaire en de circulaire economie weergegeven.

Afval wordt steeds meer gebruikt als grondstof voor nieuwe energie. Voorbeelden zijn o.a. warmtewinning uit compostering, biovergisting van organische afvalstoffen, warmte - en energiewinning uit verkleind snoeihout, biovergisting / vergassing van afvalhout en het verbranden van restafval.

Texel heeft als ambitie om in 2020 op het gebied van energie zelfvoorzienend te zijn. Om dit voor elkaar te krijgen initieert de gemeente niet alleen zelf projecten, maar faciliteert zij ook projecten van derden op dit gebied. Als afval op enigerlei wijze bij kan dragen aan de duurzaamheidsambitie van het eiland heeft dat de voorkeur boven het afvoeren van het afval van het eiland af.

Afval kan ook een rol spelen bij het bereiken van onze 'ambitie 2020'. Afhankelijk van de fractie is afval bruikbaar als brandstof voor de opwekking van energie. Dat gebeurt nu al grotendeels bij de HVC in Alkmaar, maar zou voor een deel ook lokaal kunnen. Daarmee zou Texel zelf energie opwekken en meteen ook besparen op alle energie die nodig is om het afval naar Alkmaar te brengen. Het idee is om in elk geval de geplande bioverbranders en -vergisters te voorzien van Texels groen- en houtafval. Dat is een inzet die op korte termijn realiseerbaar is. Wellicht dat voor de wat langere termijn ook andere afvalfracties een bijdrage kunnen gaan leveren, maar daar zijn op dit moment nog geen concrete plannen voor.

Uitgangspunt is dat waar mogelijk en tegen aanvaardbare kosten de afvalstromen op het eiland zelf toegepast of verwerkt worden. Het overige afval wordt zoveel als mogelijk direct van Texel afgevoerd naar de verwerkende bedrijven. Zoveel als mogelijk worden transportbewegingen beperkt door het doelmatig afladen van voertuigen. Afval wordt bijvoorbeeld geperst in balen, of verdicht in containers afgevoerd.

2.4.3 Dienstverlening naar burger

Om een betere scheiding van afvalstoffen te bewerkstelligen zal de dienstverlening richting de burger verschuiven. De dienstverlening voor grondstoffen wordt verbeterd, terwijl die van (rest)afval wordt verminderd. Voor de inwoners van Texel zal dit een andere manier van omgang met afval betekenen waaraan gewend zal moeten worden. Dienstverlening die erg kosteninefficiënt is wordt gestopt zodat de middelen voor efficiëntere maatregelen kunnen worden ingezet.

2.4.4 Slanker en fitter / kerntaken

De gemeente Texel streeft naar een slankere en fittere organisatie. De stip op de horizon is een slagvaardige en compacte organisatie waarin de klant centraal staat, goed wordt samengewerkt, met professionele medewerkers die kwaliteit leveren en plezier hebben in hun werk, efficiënt en betaalbaar. Regie is het sleutelwoord.

De focus om de stip aan de horizon te concretiseren is kort samengevat de volgende:

- De klant centraal;
- Regiegemeente;
- Compacte organisatie;
- Kwaliteit en efficiëntie;
- Een betaalbare prijs.

Bij het bepalen van de wijze waarop we het grondstoffenbeheer op Texel zo goed mogelijk vorm kunnen geven zal samenwerking met (lokale) bedrijven onderzocht worden.

2.4.5 Beeld van Texel

In 2007 is een ruimtelijke analyse van het eiland uitgevoerd wat geresulteerd heeft in het “Beeld van Texel”. In aansluiting op deze ruimtelijke analyse is in 2009 de structuurvisie “Texel op koers” opgesteld. In beide documenten is aangegeven welke (landschappelijke) kernwaarden op Texel aanwezig zijn en behouden zouden moeten blijven. Deze waarden zijn belangrijk voor het beeld van Texel, een beeld dat vele mensen aanspreekt en naar het eiland trekt.

Texel is een eiland met karakteristieke dorpen, mooie natuur, landbouw en stranden waar duurzaamheid hoog in het vaandel staat. Ook bij keuzes op het gebied van afvalbeleid is het belangrijk om hierbij stil te staan. Zo zullen bijvoorbeeld de grijze afvalbakken in de centra van de karakteristieke dorpen vervangen worden door ondergrondse systemen. Op deze wijze wordt het beeld van het dorp niet verstoord, wat bijdraagt aan de aantrekkelijkheid ervan. Ook bij de strandslagen is hiermee rekening gehouden en zijn ondergrondse containers geplaatst welke qua beeld goed passen bij het strand. Met name bij het plaatsen van afvalcontainers en maatregelen tegen zwerfafval dient rekening gehouden te worden met het beeld (en de bijbehorende waarden) van Texel. De waarden van het eiland vormen het uitgangspunt voor de keuzes die gemaakt worden op afvalgebied.

De volgende uitgangspunten vormen de basis voor de verdere uitwerking van het grondstoffenplan:

1. duurzaam;
2. makkelijker voor de burger;
3. mooier voor het eiland;
4. niet duurder.

3 De Texelse aanpak

In dit hoofdstuk wordt aangegeven op welke wijze we het grondstoffenbeheer op Texel zo goed mogelijk vorm kunnen geven binnen de eerder genoemde uitgangspunten / beleidskaders. Belangrijk uitgangspunt is het winnen van grondstoffen die voor hergebruik in aanmerking komen. De kern van de voorstellen komt er op neer dat we de bruikbare grondstoffen uit het restafval willen halen. Op Texel belanden nog teveel bruikbare reststoffen in de grijze container. Reststoffen die prima kunnen worden hergebruikt. Dat willen we anders. Om dit te bereiken komt de methode 'Omgekeerd inzamelen' het beste naar voren (zie 3.2). Een andere manier om de genoemde uitgangspunten te bereiken zou het invoeren van een diftar (gedifferentieerde tarieven) systeem kunnen zijn.

3.1 Gedifferentieerde tarieven (Diftar)

Diftar is een fiscaal instrument om inwoners bewust te maken van het eigen aankoop- en afdankgedrag. In plaats van de afvalkosten te verdelen over alle inwoners (collectief), worden de afvalkosten doorbelast naar rato van afvalhoeveelheden. Kort gezegd, 'de vervuiler betaalt'. De hoogte van de afvalstoffenheffing van een gezin wordt in dit systeem dus bepaald door de hoeveelheid afval die men produceert. Het effect hiervan is dat inwoners minder afval produceren en hun afval nauwkeuriger scheiden.

Diftar werkt via een pas en een computerchip in zowel ondergrondse- als de minicontainers. Deze chip of pas bevat gegevens over het adres, kleur (grijs, groen of blauw) en het volume van de container. Iedere keer als de minicontainer wordt geleegd of dat er iets in een ondergrondse container wordt gegooid, wordt dit geregistreerd door speciale apparatuur. Op basis hiervan wordt het variabele deel van de kosten berekend. Er kan gekozen worden om de burger te laten betalen per leging of per gewicht.

Het invoeren van een diftar systeem brengt ook nadelen met zich mee. In gemeenten waar diftar is ingevoerd komen onder andere de volgende zaken naar voren:

- Om te voorkomen dat mensen in containers van anderen afval gooien zullen de minicontainers afgesloten moeten worden. Naast de extra kosten die dit met zich meebrengt wordt het er voor de burger ook niet eenvoudiger op;
- Mensen proberen bakken zo min mogelijk aan te bieden, wat in de zomer tot stankoverlast kan leiden. Daarnaast bestaat dat mogelijkheid dat mensen, om kosten te besparen, hun vuilniszakken in de minicontainer van iemand gooien. Dit werkt allerlei irritaties in de hand;
- Hogere kans op toename van zwerfvuil of afval dat gedumpt wordt in de natuur. Bij een aantal gemeenten die diftar hebben ingevoerd vormt dit een probleem;
- Daarnaast zijn forse investeringen in materieel, systemen, software en administratieve ondersteuning nodig om diftar in de praktijk te kunnen uitvoeren. Dit betekent hogere (personeels)kosten voor de gemeente (en dus de afvalstoffenheffing) zelf.

Gelet op de geformuleerde uitgangspunten 'duurzamer maar niet duurder' en 'mooier en makkelijker' lijkt het invoeren van een diftar systeem niet de voorkeur te hebben. Het invoeren van 'omgekeerd inzamelen' sluit beter aan bij de genoemde uitgangspunten.

3.2 Omgekeerd inzamelen

De essentie van omgekeerd inzamelen is dat de focus gelegd wordt op het thuis ophalen van herbruikbare grondstoffen, hierin wordt de burger gefaciliteerd. Voor het ontdoen van zaken die niet van waarde zijn (het uiteindelijke restafval) moet de burger moeite doen door dit weg te brengen naar een ondergrondse wijkcontainer. Op deze manier wordt de burger gestimuleerd om meer afval gescheiden aan te leveren.

3.2.1 Inzameling van GFT

Gescheiden ingezameld GFT kan weer nuttig toegepast worden in de vorm van materiaalhergebruik door er een hoogwaardig compost van te maken. Het GFT maakt onderdeel uit van de ballotageovereenkomst met de HVC. Het GFT wordt door de HVC eerst gebruikt voor vergisting waarna het derivaat gebruikt wordt voor compostering. Mocht er in de toekomst op het eiland een biovergisting/-vergassing gerealiseerd worden waar het gescheiden ingezamelde GFT voor gebruikt kan worden, dan heeft het dat de voorkeur boven het transporteren naar de vaste wal. In overleg met HVC zal dan gekeken moeten worden of en op welke wijze dit gerealiseerd kan worden.

Het grove tuinafval wordt op het Texelse overslagstation verwerkt tot compost / humeuze teelaarde. Dit product wordt op de Texelse landerijen gebruikt als bodemverbeteraar.

Op dit moment wordt het GFT via minicontainers bij de huishoudens tweewekelijks ingezameld. Deze huidige inzamelmethode sluit goed aan bij de doelstelling van omgekeerd inzamelen. Uit praktijkonderzoek blijkt dat, indien al het GFT gescheiden aangeleverd wordt, een tweewekelijkse ophaalfrequentie voldoende is. Ondanks dat de inzamelmethode goed aansluit, zit er toch nog circa 35% GFT in het restafval (de grijze bak). De ervaring leert dat indien omgekeerd inzamelen wordt ingevoerd er aanzienlijk meer gescheiden aangeleverd gaat worden. Doordat restafval bij omgekeerd inzamelen weggebracht moet worden en GFT elke 2 weken wordt opgehaald, wordt men gestimuleerd om GFT apart aan te bieden.

Het inzamelen van GFT is, voor wat betreft het huishoudelijk deel, een publieke taak. De gemeente kan er echter voor kiezen om deze taak in regie door anderen te laten uitvoeren. In overleg met onder andere HVC zullen de mogelijkheden hiervan onderzocht worden. Grof tuinafval kan worden weggebracht naar het overslagstation.

Het GFT wordt 2-wekelijks ingezameld middels een groene container
--

3.2.2 Inzameling van oud papier en karton

Het oud papier en karton wordt op dit moment door een 9-tal verenigingen en scholen op verschillende wijze ingezameld. Tussen de wijze van inzamelen zitten grote verschillen. In sommige dorpen staan permanente containers waar inwoners het oude papier naar toe kunnen brengen. In andere dorpen wordt het papier periodiek opgehaald. Er worden bij de huidige wijze van inzamelen een aantal knelpunten ervaren:

- Er wordt niet overal en op vaste tijden huis aan huis oud papier en karton ingezameld, waardoor het onduidelijk is wanneer er papier opgehaald wordt;
- Verenigingen hebben steeds meer moeite vrijwilligers te vinden voor de inzameling;
- De inzameling door vrijwilligers vindt plaats met eigen voertuigen en zonder de noodzakelijke veiligheidsvoorzieningen die wel gelden voor professionele inzamelaars;
- Ergernis over verwaaid zwerfvuil in de omgeving van de containers;
- Incidenteel brand in de containers;
- Gebruik van de containers en inzameling door verenigingen van bedrijfspapier- en karton waardoor bedrijven niet meebetalen aan de inzamel- en verwerkingskosten van oud papier (oneigenlijk gebruik);
- Hoge inzamelkosten circa € 100.000,- (bedragen als vergoeding voor de verenigingen en transport van de containers op het eiland). Door een andere werkwijze kunnen hierop forse besparingen worden behaald.

De gemeente Texel kent een garantieregeling voor een vergoeding aan de verenigingen van € 0,0363 (2013) per kg papier. In tijden dat de papierprijs laag is krijgen de verenigingen een vaste basisprijs. De inzameling van oud papier en karton zorgt voor een aantal verenigingen op het eiland voor een verhoging van de inkomsten wat ten gunste komt van de verenigingskas.

Het door de verenigingen ingezamelde papier en karton wordt afgevoerd naar Amsing recycling in Oudeschild. De gemeente en Amsing hebben een contract afgesloten waarin afspraken zijn gemaakt over het sorteren en persen van het ingezamelde huishoudelijk oud papier en karton. Amsing sorteert en perst het papier voordat het naar de papierfabriek wordt afgevoerd. Amsing recycling verzorgt tevens de inzameling bij bedrijven van papier en karton en de vermarkting ervan. Het dient als grondstof voor de productie van gerecycled papier en karton.

Het percentage van oud papier en karton in het restafval (de grijze bak) bedraagt nu circa 9 %. Om een betere scheiding te bereiken in het kader van omgekeerd inzamelen, worden bij de huishoudens aparte (blauwe) minicontainers voor papier geplaatst. In de centra en bij wooncomplexen kan gekozen worden voor (extra) ondergrondse containers. Ervaringen elders hebben aangetoond dat de totale respons daardoor met circa 20 % toeneemt, waardoor er op Texel circa 200 ton minder papier en karton voor verbranding aangeboden zal worden. Daarnaast worden de inzamelkosten door het plaatsen van minicontainers aanzienlijk verminderd en kan het bedrijfsmatige afval, door het ontbreken van openbare papiercontainers, beter apart ingezameld worden. Uit onderzoek blijkt dat 85% van de inwoners een extra bak bij huis wil hebben.

Het inzamelen van oud papier en karton is, voor wat betreft het huishoudelijk deel, een publieke taak. Gelet op het uitgangspunt om meer in regie te laten uitvoeren ligt het voor de hand om deze taak in regie door anderen (lokale partijen) te laten uitvoeren. In overleg met onder andere HVC zullen de mogelijkheden hiervan onderzocht worden.

Oud papier en karton wordt 4-wekelijks ingezameld middels een blauwe container

3.2.3 Inzamelen kunststof verpakkingen

Sinds december 2009 worden kunststof verpakkingen 4-wekelijks huis aan huis ingezameld. De gemeente ontvangt daarvoor een bijdrage uit het Afvalfonds. In 2012 is ongeveer **XXX** ton kunststof ingezameld.

Het ingezamelde kunststof wordt afgevoerd naar Amsing waar het wordt geperst en daarna afgevoerd naar de bewerker. Amsing ontvangt van de gemeente een vergoeding voor de opwerking van kunststof. Door het in balen te persen worden de transportkosten van dit hoog volume, laag gewicht materiaal sterk beperkt. Bij de bewerker worden de verschillende soorten kunststof gesorteerd. De uitgesorteerde materialen dienen daarna als grondstof voor nieuwe producten als bijvoorbeeld fleecedekking, tennisballen e.d.

De gemeente ontvangt vanuit het convenant verpakkingen een vergoeding van € 445,- per ton (2013) voor het ophalen/transport van huishoudelijk kunststof. Deze vergoeding is niet van toepassing op kunststofafval van bedrijven. Probleem waar op Texel tegen aangelopen wordt is kunststof vanaf de vele recreatieparken. Indien een park bedrijfsmatig geëxploiteerd wordt is de vergoeding niet van toepassing, in het geval van particuliere huisjes wel. In de praktijk lopen beide stromen door elkaar heen om dat van allerlei soorten recreatieparken kunststof aangeboden wordt. Samen met Nedvang zal een pilot opgestart worden om te onderzoeken op welke wijze hiermee omgegaan kan worden.

Er zijn proeven gedaan om kunststof samen met andere stoffen gelijktijdig in één container aan te bieden, waarna nascheiding plaatsvindt. Onderzocht zal worden of dit voor Texel ook een mogelijkheid is. In eerste instantie zal ingezet worden op het inzamelen van alleen kunststof. Mocht uit onderzoek blijken dat andere stoffen ook in dezelfde container aangeboden kunnen worden, dan kan uitbreiding plaatsvinden.

Het inzamelen van kunststof verpakkingen is, voor wat betreft het huishoudelijk deel, een publieke taak. Gelet op het uitgangspunt om meer in regie te laten uitvoeren ligt het voor de hand om deze taak in regie door anderen (lokale partijen) te laten uitvoeren. In overleg met onder andere HVC zullen de mogelijkheden hiervan onderzocht worden.

Kunststof verpakkingen worden 2-wekelijks ingezameld middels een oranje container
--

3.2.4 Ondergrondse containers voor restafval

Door het invoeren van omgekeerd inzamelen blijft er in beperkte mate restafval over. Alle grondstoffen worden immers op een andere wijze ingezameld. Om de burger te stimuleren om zo min mogelijk restafval aan te bieden wordt restafval niet opgehaald, maar moet het worden weggebracht naar een ondergrondse wijkcontainer. Verspreid over de dorpen en wijken zullen ondergrondse containers voor restafval geplaatst

worden, waarbij uitgegaan wordt van één container op circa 100 huishoudens. De inzameling middels ondergrondse containers is ten opzichte van mini-containers zeer (kosten)efficiënt. In bijlage 2 is een kaart weergegeven waarop indicatief de locaties van de ondergrondse containers weergegeven zijn. Bij het bepalen van de definitieve locaties zal vanzelfsprekend rekening gehouden worden met kwetsbare groepen in de samenleving.

De huidige grijze container voor restafval zal bij de huishoudens verdwijnen. Onderzocht zal worden op welke wijze er in het buitengebied omgegaan zal worden met restafval. Dit kan wellicht ook met ondergrondse containers op centrale plaatsen, ook zou de grijze bak voor restafval behouden kunnen blijven maar dan met een veel lagere ophaalfrequentie. Op dit moment worden beide systemen in Nederland gehanteerd.

Het huishoudelijk restafval wordt verbrand door de HVC in Alkmaar, waarmee energie wordt opgewekt.

Het inzamelen van restafval is, voor wat betreft het huishoudelijk deel, een publieke taak. De gemeente kan er echter voor kiezen om deze taak in regie door anderen te laten uitvoeren. In overleg met onder andere HVC zullen de mogelijkheden hiervan onderzocht worden.

Restafval wordt middels ondergrondse wijkcontainers ingezameld

3.2.5 Informatiesystemen

Om beter inzicht te krijgen in de afvalinzameling op het eiland zal gebruikt gemaakt gaan worden van een geavanceerd informatie - en registratiesysteem. De minicontainers welke geplaatst gaan worden bij de huishoudens zullen worden voorzien van een identificatiechip.

In iedere minicontainer zal een chip bevestigd worden die gekoppeld is aan een gebruikersadres. Bij het ledigen van de container wordt de chip uitgelezen door een sensor op het inzamelvoertuig. De gegevens van de lediging worden op die manier gekoppeld aan het adres. Zo verkrijgt de gemeente per adres inzicht in het formaat en het aantal aangeboden containers en het tijdstip van de inzameling. Containers zonder chip worden niet geleegd. Via de boordcomputer in het inzamelvoertuig worden de gegevens verzonden naar de centrale database bij de gemeente. De voordelen van een dergelijk systeem zijn:

- Betrouwbare informatie over afvalinzameling op elke gewenst moment;
- Een rechtmatige en doelmatige afvalstoffenheffing, want ieder huishouden betaalt de afvalstoffenheffing die past bij het gekozen containerpakket;
- Tegengaan van oneigenlijk gebruik van minicontainers;
- Een efficiëntere afvalinzameling met bewezen kostenbesparingen;
- Beter containerbeheer;

Daarnaast zullen alle aanbieders van huishoudelijk en bedrijfsafval een pas krijgen waarmee zowel in verzamelcontainers als op de Hamster het aangeboden afval geregistreerd wordt. De gegevens dienen daarbij ook als bron voor doorberekening van kosten.

De gegevens uit deze informatiesystemen zullen alleen gebruikt worden om de afvalinzameling op het eiland zo efficiënt mogelijk uit te kunnen voeren en niet om een gedifferentieerd betalingssysteem (difstar) in te voeren.

3.2.6 Communicatie

Het moge duidelijk zijn dat een goede communicatie en voorlichting noodzakelijk is om tot een goed resultaat te komen. Het invoeren van omgekeerd inzamelen zorgt voor de inwoners voor een grote verandering. Aan de ene kant wordt men gefaciliteerd doordat de burger zich frequenter en makkelijker kan ontdoen van grondstoffen. Aan de andere kant wordt de service verminderd doordat restafval niet meer opgehaald wordt maar weggebracht moet worden naar een wijkcontainer.

Samen met een deskundig bureau op het gebied van afvalinzameling zal een communicatieplan opgesteld worden om dit proces zo goed mogelijk te laten verlopen.

3.3 Ondergrondse glascontainers

Verspreid over het eiland staan op 24 locaties glascontainers waarin glas, in drie kleuren, wordt ingezameld. Als aanvulling op de ondergrondse containers voor restafval zullen alle glascontainers in de openbare ruimte vervangen worden door ondergrondse exemplaren. Een groot deel van de huidige glascontainers vertoont gebreken door ouderdom en regelmatig gebruik. Daarbij worden de bakken regelmatig vervuild door vloeistoffen of roestplekken en zijn het dankbare objecten voor graffiti of beplakken met stickers en posters. Dit geeft een slordig beeld voor de omgeving en past niet binnen de doelstellingen zoals verwoord in paragraaf 2.4.5 Beeld van Texel. Onderzocht zal worden hoeveel glascontainers er verspreid over het eiland noodzakelijk zijn welke allemaal ondergronds uitgevoerd zullen worden.

Wekelijks worden de containers geleegd door een transportbedrijf en afgevoerd naar de tussenopslag in Alkmaar. Het op kleur ingezamelde glas wordt verwerkt tot grondstof voor nieuwe flessen en potten.

De gemeente ontvangt vanuit het verpakkingenfonds een vergoeding voor het inzamelen van glas afkomstig van huishoudens. Daarnaast vertegenwoordigt het glas nog een geringe marktwaarde. Het inzamelen van bedrijfsmatig glas is geen publieke taak. De praktijk leert echter dat er (horeca) bedrijven zijn die hun glas in de glasbakken deponeren. Dit is een ongewenste situatie. In overleg met de sector zal onderzocht worden op welke wijze hiermee omgegaan kan worden.

Het inzamelen van glas is, voor wat betreft het huishoudelijk deel, een publieke taak. De gemeente heeft er in het verleden al voor gekozen om deze taak in regie door derden te laten uitvoeren.

Glas wordt middels ondergrondse containers ingezameld

3.4 Overige grond-/afvalstoffen

Op Texel hebben we op het gebied van de overige grond- en afvalstoffen de volgende ambitie / visie.

Elektrische apparatuur

Elektrische apparatuur kan worden ingeleverd bij:

- Een aparte container voor elektrische apparaten op het overslagstation De Hamster staat;
- Het bedrijf waarbij nieuwe apparatuur wordt ingekocht, deze moet de oude apparaten innemen;

Bij enkele scholen en bouw winkels staan daarnaast aparte bakken waarin klein elektrische materialen en lampen ingeleverd kunnen worden. De scholen en verenigingen krijgen hiervoor een vergoeding (van wie?). Om een nog betere scheiding hiervan te realiseren wordt onderzocht of we deze depots uit kunnen breiden.

De apparaten worden incidenteel hergebruikt. Gebruikelijker is het deze apparaten te strippen, waarna de vrijgekomen grondstoffen afhankelijk van de aard worden hergebruikt in andere producten, of verbrand.

Textiel

Verspreid in de dorpen staan 10 kledingcontainers waarin goede kleding aangeboden kan worden. Deze containers zijn eigendom van de Rotary die ze in 2012 heeft geplaatst als vervanging voor haar jaarlijkse inzamelrondes over het eiland. Aanvullend zijn er meerdere adressen waar ook goede gebruikte kleding ingeleverd kan worden. Incidenteel worden er nog inzamelrondes gehouden door andere goede doelen stichtingen. Voorgesteld wordt deze huidige inzamelwijze te handhaven.

De ingezamelde kleding wordt gesorteerd in sorteercentra aan de vaste wal. Na sorteren wordt goede kleding verkocht of beschikbaar gesteld aan goede doelen. Niet bruikbare kleding wordt voor andere producten waaronder poetsdoeken gebruikt.

Klein Gevaarlijk Afval

Burgers kunnen hun klein gevaarlijk afval (KGA) inleveren bij het depot van de gemeente. Voor de duidelijkheid voor de burgers is het noodzakelijk de inzameling van het KGA over te brengen naar het overslagstation in Oudeschild. In overleg met de HVC zal onderzocht worden op welke wijze dit gerealiseerd kan worden. Bedrijven moeten een contract afsluiten met een erkend inzamelbedrijf (dit kan ook de HVC zijn) voor hun bedrijfsafval.

De manier waarop dit afval verwerkt wordt is afhankelijk van de aard van de ingenomen stof. Er is afval wat uit elkaar wordt gehaald waarna de onderscheiden stoffen afzonderlijk verwerkt worden. In het uiterste geval worden gevaarlijke stoffen in een speciale oven verbrand.

Hout

Afvalhout kan op het overslagstation De Hamster worden aangeleverd. Op basis van de kwaliteit wordt het hout gescheiden. Schoon afvalhout heeft een grotere waarde dan geveerd of op een andere manier vervuild hout. Afhankelijk van de kwaliteit van het hout wordt dit weer als grondstof gebruikt voor andere doeleinden. Te noemen zijn hierbij o.a. geperste (spaan) platen, vergisting.

Om een betere scheiding van hout te realiseren wordt in overleg met HVC onderzocht welke mogelijkheden er bij De Hamster zijn om dit te realiseren.

Puin

Schoon puin kan worden aangeleverd op het overslagstation. Op het overslagstation is daarvoor een apart gedeelte ingericht. Het puin wordt periodiek gebroken en daarna verwerkt als halfverharding of funderingsmateriaal.

Afgewerkte olie

Particulieren kunnen kleine hoeveelheden afgewerkte olie inleveren bij het KGA depot van de gemeente. Bedrijven moeten een contract afsluiten met een erkend inzamelbedrijf. De ingezamelde olie wordt periodiek door een hiervoor erkend bedrijf opgehaald. Deze olie wordt op verschillende manieren hergebruikt, afhankelijk van de aard van de vervuiling.

Asbest

Asbest kan worden ingeleverd bij het overslagstation De Hamster. Asbest wordt gestort op een apart deel van een stortplaats in Noord Holland.

Veegafval en kolkenslib

Veegafval en kolkenslib wordt ingenomen in een aparte container op het overslagstation. Het wordt gereinigd waarna het schone zand wordt hergebruikt. Het vrijgekomen afval wordt verbrand.

Vlak glas

Vlak glas kan worden ingeleverd bij het overslagstation De Hamster. Tevens staan bij de Texelse schildersbedrijven aparte containers voor de inname van vlak glas. Deze worden periodiek door de gemeente geleegd, waarna dit glas wordt aangeboden aan het overslagstation De Hamster.

De grondstoffen uit vlak glas dienen als basis voor nieuwe glasproducten.

Vethoudend slib uit horeca

De inname van vethoudend slib uit de horeca is geen publieke taak van de gemeente. In het kader van een efficiënt gebruik van de gemeentelijke kolkenzuiger wordt het wel door de gemeente ingezameld. Uitgangspunt hierbij is dat kostendekkend op basis van kostprijs gewerkt wordt. Periodiek moeten de vetvangers geleegd worden, zodat er minder vet in het riool komt en daarmee verstoppingen door gestold vet voorkomen worden.

Het vethoudend slib wordt op verschillende manieren gebruikt.

- Als één van de grondstoffen in een vergistingsinstallatie;
- Ontwaterd (gedroogd) in allerlei producten, waaronder zeep en veevoer.

Oude metalen

Oude metalen kunnen bij het overslagstation De Hamster worden ingeleverd. Daarnaast zijn er meerdere Texelse bedrijven waar het ingeleverd kan worden. Tevens zijn er bedrijven die op afroep de metalen ophalen.

De ingezamelde metalen worden gesorteerd op soort. Afhankelijk van de aard van het materiaal worden deze gesmolten en verwerkt in grondstoffen voor nieuwe producten.

Frituurvet

Bij sommige supermarkten op het eiland is er een inzamelmogelijkheid voor frituurvet. Om een betere scheiding te realiseren wordt onderzocht op welke wijze de inzamelmogelijkheden vergroot kunnen worden.

3.5 Afvalbrengstation

Een goed geoutilleerd afvalbrengstation (ABS) is niet weg te denken in een samenhangend systeem van afvalinzamelvoorzieningen binnen een gemeente. Uitgangspunten die passen binnen de totaalvisie van afvalbeheer op Texel zijn:

- Meer hergebruik door scheiding aan de bron;
- Goede dienstverlening, toegankelijk en op passende tijden geopend;
- Lage inzamelkosten;
- Goed toezicht op rechtmatig aanleveren en rechtvaardig toerekenen van kosten.

Het ABS dient daardoor:

- Toegankelijk te zijn voor bewoners en bedrijven;
- Te beschikken over een weegbrug;
- Ingericht te zijn op ontvangst van alle apart in te zamelen en te verwerken afvalstromen;
- Te beschikken over een goed registratiesysteem.

Het huidige overslagstation De Hamster, dat in eigendom en beheer is bij de HVC, voldoet nog niet aan de eisen die gesteld worden aan een volwaardig afvalbrengstation. Per 1 januari is het Activiteitenbesluit milieubeheer en de daarbij behorende regeling aangepast. Voor De Hamster betekent dit dat deze uitgebreid zal moeten worden met een aantal voorzieningen om in totaal 18 soorten afval gescheiden in te kunnen zamelen. In overleg met de HVC zal onderzocht worden op welke wijze dit het beste gerealiseerd kan worden. Het verplaatsen van het gemeentelijk KGA depot naar De Hamster maakt hier onderdeel van uit.

Om de inwoners beter te faciliteren wordt er naar gestreefd om het afvalbrengstation elke zaterdag geopend te kunnen hebben zodat het ook in het weekend mogelijk is om afval gescheiden te kunnen aanleveren.

Grof vuil

De afgelopen jaren neemt de aangeboden hoeveelheid grof vuil sterk toe. Met name de op de Hamster aangeboden hoeveelheden vertonen een sterke stijging. Momenteel kan dagelijks 250 kg grof vuil worden aangeleverd. Daarnaast bestaat ook de mogelijkheid om grof vuil te laten ophalen. Voor beide opties worden geen kosten in rekening gebracht. De hoeveelheid van 250 kg per dag is veel te ruim gebleken. De regeling dat particulieren 250 kg afval per dag gratis kunnen aanbieden werkt ook in de hand dat er bedrijfsmatig afval aangeboden wordt waar niet voor betaald wordt. Om de regeling rechtvaardig te laten verlopen wordt deze aangepast.

Particulieren kunnen vanaf 2014 op jaarbasis een hoeveelheid van 750 kg grof huishoudelijk afval per huisaansluiting gratis aanbieden bij het overslagstation De Hamster. Daarnaast wordt het ophalen van grof huishoudelijk afval - behoudens de periodieke "takkenrondes" - per 2014 afgeschaft. Indien particulieren zich

van hun grof huishoudelijk afval willen ontdoen zal het aangeboden moeten worden bij het overslagstation. Een persoonlijke pas is hierbij noodzakelijk zodat directe controle plaatsvindt van de aangeboden hoeveelheden per aanbieder en doorberekening van eventuele meerkosten in één handeling wordt gerealiseerd.

3.6 Bijdrage aan Texel zelfvoorzienend in 2020

Het gebruik van afval als grondstof voor het opwekken van duurzame energie draagt bij aan de ambitie om Texel in 2020 zelfvoorzienend te laten zijn in haar energiebehoefte. Het gebruik van afval kan daarbij, mede door de betere technologie en inzamelmogelijkheden, een belangrijke rol spelen.

Inmiddels worden nieuwe ontwikkelingen onderzocht om de op Texel beschikbare brandstoffen duurzaam in te zetten voor de plaatselijke energiebehoefte. Vooralsnog wordt hierbij gedacht aan vrijkomend snoei- en vellingshout wat in verkleinde vorm te gebruiken is in verbrandingsinstallaties. Momenteel worden plannen ontwikkeld om bij een aantal woningen deze techniek toe te passen. In latere stadia is onder andere het gebruik van (gedroogde) gewassen afkomstig uit plantsoenen, bermen en sloten, inzet van horeca-afval en andere producten een volgende optie.

Vergisting

In 2002 heeft de HVC in het kader van een afstudeeropdracht een haalbaarheidsstudie laten uitvoeren naar een kleinschalige vergistinginstallatie op Texel. Toen werd geconstateerd dat zo'n installatie alleen met subsidie op de investering en de elektriciteitsproductie en met een gelijkmatig aanbod van te vergisten afvalstoffen te realiseren zou zijn. In 2003 zijn verdere besprekingen gevoerd, waarbij aanvoer van bermgras naast GFT-afval is onderzocht. Gezien de onzekerheden rond vergisting en de economische haalbaarheid is toen besloten (nog) niet tot de bouw over te gaan.

Inmiddels is er een aanvraag ingediend voor een particuliere vergistingsinstallatie op het eiland. Overleg met de aanvrager moet duidelijk maken of, en zo ja, welke afvalstromen in aanmerking komen om in deze mogelijk nieuwe installatie als vergistingsmateriaal te gebruiken. Indien blijkt dat lokale afvalstromen bruikbaar zijn in een vergistingsinstallatie op het eiland, dan heeft dat sterk de voorkeur boven het afvoeren van materiaal. In het verleden zijn er discussies geweest over de aanvoer van (vergistings)materiaal naar het eiland en de mogelijkheid tot het ontstaan van monoculturen. In overleg met de sector zullen hierover afspraken gemaakt worden.

3.7 Beheersing zwerfafval

Zwerfafval is een fenomeen waar mensen zich aan ergeren en waarvan het imago van Texel als toeristisch eiland en het groene imago voor een belangrijk deel afhankelijk zijn. Terugdringen van zwerfafval en het beheersbaar maken en houden is dus van belang.

In 2009 is een zogenaamde nulmeting gedaan, aangevuld met interviews van burgers en gasten. Daaruit blijkt dat op Texel verhoudingsgewijs niet veel zwerfvuil voorkomt. Op het strand, routes naar scholen en in de omgeving van winkels is meer zwerfafval aangetroffen. Het overgrote deel van de ondervraagden beoordeelt hun woonomgeving met een 8 of hoger. Wel werd beoordeeld dat de overlast van hondenpoep groter is dan de zichtbaarheid van zwerfafval.

Om zwerfafval op het eiland nog verder te beperken worden de volgende maatregelen voorgesteld:

- Invoeren ondergrondse containers in centra;
- Faciliteren vrijwilligers;
- Verbeteren samenwerking tussen verschillende organisaties ;
- Frequentie van structurele schoonmaak vastleggen;
- Geven van voorlichting op scholen;
- Communicatie met ondernemers, belangengroepen;
- Handhaven op hondenoverlast conform artikel 2.4.18 uit de APV.

3.8 Bedrijfsafval

Het inzamelen van bedrijfsafval is geen publiekrechtelijke taak. De gemeente heeft dan ook geen verantwoordelijkheid voor het afval van bedrijven. Conform het algemene uitgangspunt in de Wet milieubeheer dient elk bedrijf zelf zorg te dragen voor de verwijdering van haar eigen afval. Dat geldt uiteraard ook voor het afval van recreatiebedrijven. Al het afval dat toeristen op Texel produceren is volgens de wet bedrijfsafval en daarmee is de verwijdering daarvan primair de zorg voor het bedrijf waar dat afval is ontstaan.

De gemeente Texel zamelt, ondanks dat het geen publieke taak is, al langere tijd afval van bedrijven in. In de Wet Markt en Overheid zijn aanvullende eisen gesteld, omdat overheden bij het verrichten van dergelijke economische activiteiten oneigenlijk gebruik kunnen maken van publieke middelen, wat kan leiden tot concurrentievervalsing met bedrijven. Daarnaast past het inzamelen van bedrijfsafval niet binnen de uitgangspunten van een regiegemeente. Gelet hierop gaat de gemeente Texel de inzameling van bedrijfsafval in 2014 afbouwen.

Het ingezamelde bedrijfsafval wordt evenals het restafval in containers afgevoerd naar de HVC, waar het wordt verbrand. De samenstelling is zeer divers; de grootste hoeveelheid is afval afkomstig van de verblijfsrecreatieve bedrijven. Dit afval is qua samenstelling vergelijkbaar met huishoudelijk afval, maar valt juridisch onder de noemer bedrijfsafval. Daarnaast wordt afval ingezameld van winkels, kantoren, bouwbedrijven en boerderijen.

4 Financiën

4.1 Overzicht te nemen maatregelen

In deze paragraaf een overzicht van alle te nemen maatregelen en de daarmee gepaard gaande kosten.

Kosten

1. aanschaf containers (met chip) met groene deksel
2. aanschaf containers (met chip) met blauwe deksel
3. aanschaf containers (met chip) met oranje deksel
4. aanschaf en plaatsing XX ondergrondse containers
5. inhuur buro voor communicatie
6. aanschaf en plaatsing XX ondergrondse glascontainers

4.2 Afvalstoffenheffing

Hier ook aandacht voor de wijze waarop we de bedragen op een eerlijke wijze willen gaan innen.

Per 1 januari 2011 is voor huishoudens de afvalstoffenheffing ingevoerd.

Hierdoor wordt elk bewoond perceel, ongeacht of er een gemeentelijke container beschikbaar is gesteld, aangeslagen. Elk perceel maakt op een of andere wijze namelijk gebruik van een gemeentelijke dienst. Denk daarbij aan inzameling van papier, glas, klein gevaarlijk afval, opruimen zwerfvuil e.a.

4.3 Reinigingsrecht

Hier ook aandacht voor de wijze waarop we de bedragen op een eerlijke wijze willen gaan innen.

Bijlage 1: Sorteeraanalyse 2012

In 2012 is een sorteeraanalyse uitgevoerd van het huishoudelijk restafval uit de woonwijken. De analyse vond plaats op 14 maart 2012. De woonwijken uit de gemeente Texel zijn als één steekproefgebied beschouwd waarbij één steekproefmonster van 750 kilogram is gehaald (afval van minimaal 40 huishoudens). Deze eenmalige meting geeft een indicatie van de afvalsituatie. Tevens moet vermeld worden dat seizoensinvloeden het beeld kunnen vertekenen.

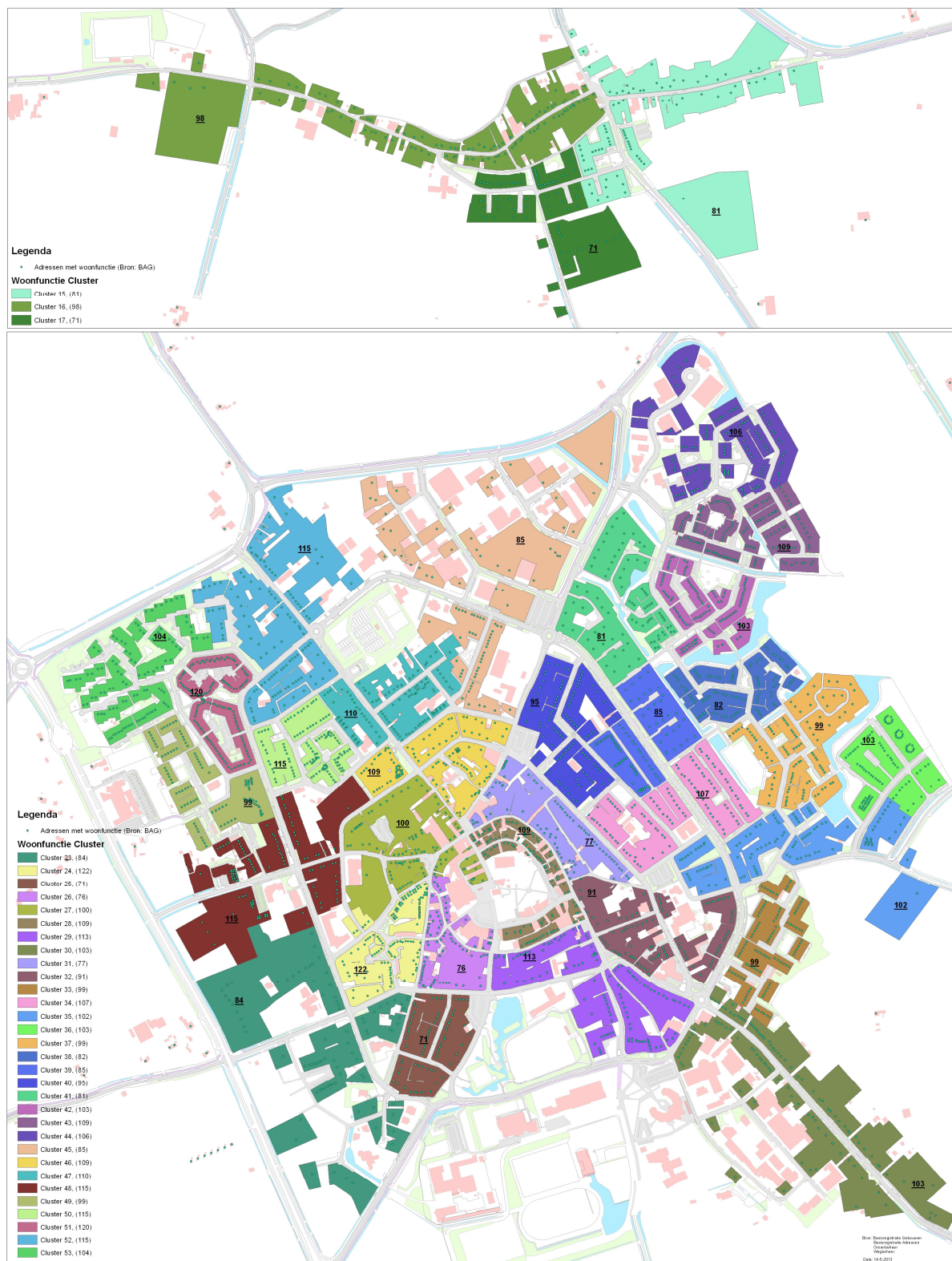
Component	Gewicht (kg)	Percentage	Waardering
Groente-, fruit- en tuinafval	265,2	34,2	Weinig tot normaal
Papier en karton	70,2	9,1	Normaal
Hygiënisch papier	55,8	7,2	Normaal
Drankkartons	18,6	2,4	Normaal
Kunststoffen	101,8	13,1	Weinig tot normaal
Glas	23,9	3,1	Normaal tot veel
Metalen	21,1	2,7	Weinig tot normaal
Textiel	51,3	6,6	Veel
Puin en keramiek	63,8	8,2	Veel
Hout	24,2	3,1	Normaal tot veel
Klein chemisch afval	3,7	0,5	Veel
Wit- en bruingoed	17,8	2,3	Veel
Overig afval	57,6	7,4	Normaal
Totaal	775,0	100,0	
Subanalyses	Gewicht (kg)	Percentage	
Groente-, fruit- en tuinafval			
- tuinafval	26,7	3,4	
- etensresten	238,5	30,8	
Kunststoffen			
- kunststof verpakking	56,7	7,3	
- overige kunststof	45,1	5,8	

Toelichting:

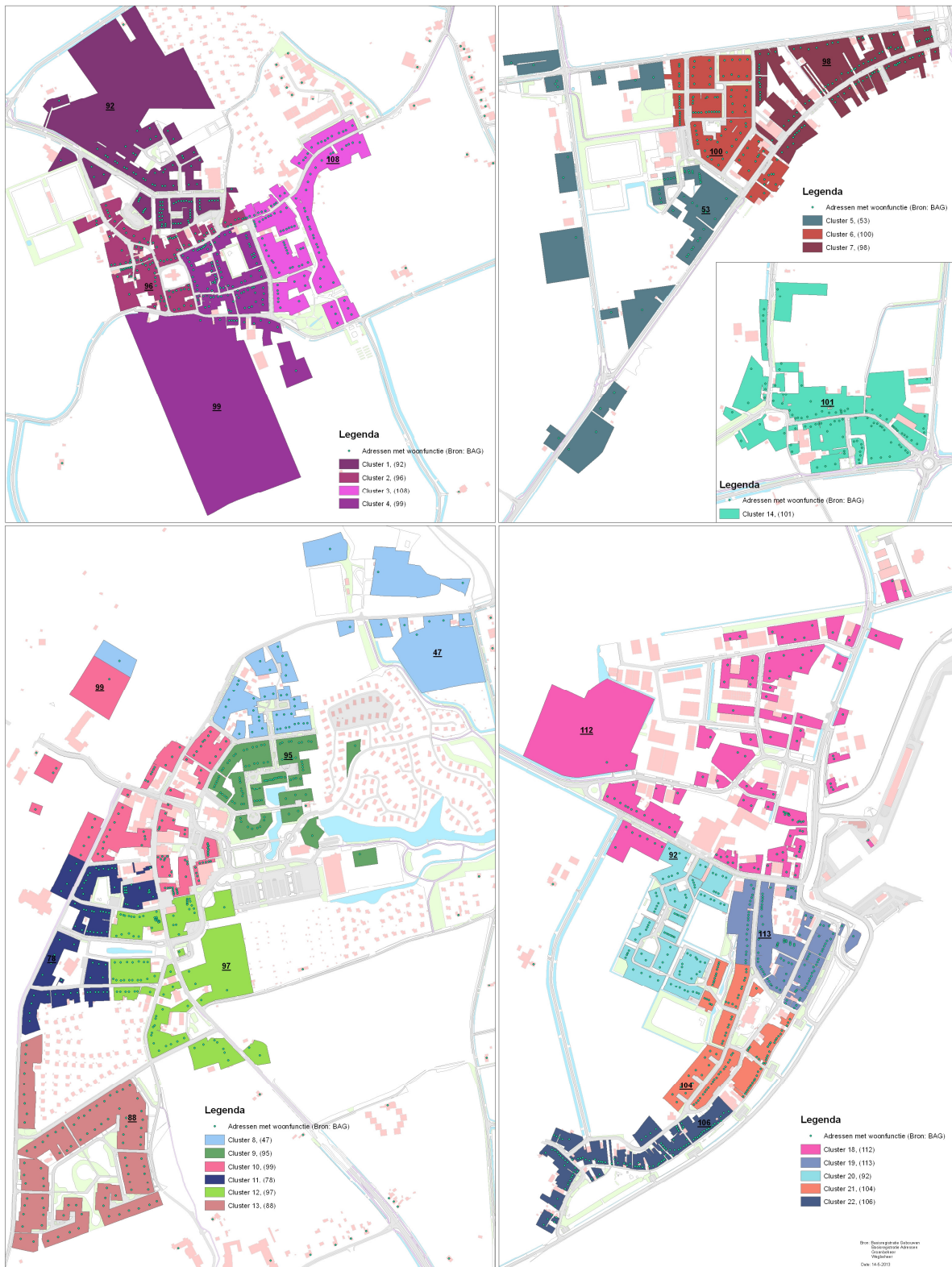
- Textiel bevat voornamelijk kleding en knuffeldieren.
- Puin en keramiek bevat cement en stukken beton.
- Hout bevat diverse balken en planken.
- Kca: batterijen, cartridges, blik verf, flesje alcohol.
- Wit- en bruingoed: ventilator, pc-apparatuur, radio, batterijlader en een kookplaat (13 kg).

Bijlage 2: Locatie ondergrondse wijkcontainers

Ondergrondse afvalcontainers onderzoek 1/2

Ondergrondse afvalcontainers onderzoek 2/2

Bijlage 3: xxxxxx